

Hiihtäjän

”Lihakset alkavat olla siinä kunnossa, ettei juuri selkärankaa tarvitse”, sanoo

Harri Kirvesniemi mennessään lenkin jälkeen uimaan.

kesä

Kesäpäivä on niin kuuma, ettei kukaan jaksakaan – paitsi tietenkin paarmat ja

Harri Kirvesniemi.

Hiihtäjä pysäyttää tumman-sinisen tila-autonsa tien laitaan Rautjärvellä ja nousee ratin takaa monet jalassa. Juomalaukku vyötärölle, rullasukset alle, suojalasit ja hikinauha päähän, hanskat ja sauvat käteen, pää vinoon.

Tästä se lähtee, päivän ensimmäinen harjoitus.

Tienviitassa lukee *Mienttä 13*. Kirvesniemi aikoo painella tietä 18 kilometriä, kääntää suksensa Rautjärven kirkon kohdalla ja palata tien toista reunaa autolle.

”Sellaiset 1.40 menee, noin

Harri Kirvesniemi on harjoitellut systemaattisesti 30 vuoden ajan.

Marja-Liisa Kirvesniemi puhdistaa rantasaunalla lankunväljää. Harri, Anita ja Elisa odottavat.

kolme minuuttia per kilometri”, hän sanoo ja surveise rullat pyöräimän. “Ei tässä mitään hirvu vauhtia mennä”, kuuluu vielä perästä, ja hetkessä mies on muuttanut pikku-ukoksi hisorisensa.

Harri Kirvesniemi tuntee työamansa: tien jokaisen suoran, mutkan ja kaikki tulitikkulaatikkoa isommat kolot. Kun tiekaru talvelta raapii asvaltiin uusia viiloja, hiihtäjä panee ne keväällä lumien suleutta merkille. Kirvesniemi on harjoitellut samalla Miettälän vievällä tiellä siitä lähtien, kun hän 16 vuotta sitten näi Marja-Liisan.

Mutta jo piennareet ovat hiihtäjille outoja. Ei hän huomaa hakkaukuean lautaan kasvaneita metsänkoskuita, ei rannassa juuriharjua heiluttavaa maapontteijöitä. Ei hän käy kyläkauppa Majurissa hakemassa visyä eikä poikkeaa Kaukoparkimessa.

Tällä kertaa Kirvesniemi painelee vauhtia hiihtotalvalla. “Kyl se kovast poika mämmö”, ilmoittaa paikkakuntalainen, joka seisoo sekkele pietareella

mahanpallukka paljaana.

Kirvesniemi itse väättelee vauhtiaan, kun hän 18 kilometrin kullatulla seisautuu toiviksi kääntopaikalle pyyhkimään lasiaan hiestä.

“Maasto on helppoa, ei tule kuokkaa (ylämäkihihtoa) juri ollenkaan.” Tieliikennelän mukaan rullauskilla pitäisi edetä tien vasenta reunaa, mutta Kirvesniemi – pohdittuaan asiaa tapansa mukaan monelta kantilta – hiihtää oikealla laidalla. Päätäväisesti mutta kiihtymättä hän tuomitseo lainlaattajit: “Se on tieliikennelaisa typerä pykäly.”

Puolitoista tuntia on mennyt, ja hiihtäjä odottaa Miettälän tienviitan vieressä maalin. Vielä häntä ei näy suoran päässä, mutta paikalle pyörähtää auto, ja kuskin vierestä astuu asvaltille pikatieläinen nainen kukkamokossa ja tennarissa. Nainen vengyytele pikaisesti heinokissa ja lähtee sitten hölkkää Miettälän suuntaan.

Pian mutkasta kuuluu rahinaa, ja Kirvesniemi lykkii rivakasti viimeiselle suoralle. Maalissa hän kertoo, että kukkamokkoinen nainen juoksuvaan. “Luulin ensin, että se on yks taruus, joka asuu tuossa naapurissa ja pysähtyy usein juttelumaan. Mutta ei sillä taida olla mitään urheiluharrastuksia kuin seuraaminen.”

Kello on pysähtynyt aikaan 1.39.15.

Marja-Liisa Kirvesniemi seisoo hirsitalon rappusilla topissa ja shortsissa, tukka tuustusti permanentissa. “Päivää”, hän sa-

ko sitä katsokaan? Hullu se joka ei harvinaisuutta tarkastele!”

Näky on uskomaton: ei kaksoisluokkaa, ei punakkaa niskaä, ei liiskä roikkumassa uimahousujen päällä. Pelkkää lihasta ja pyykkilautaa. Boksuksena pusuhaulet.

Vaikka näyn täytyy olla tuttu, Marja-Liisan alkua hiensä: “Jumutsak sentäs! Mie pyörriin! Voi herjuralma!”

Äänessä on kauhistusta, mutta tottaan hän on meliisään. “Muista Harri on ihan kaks-kolmekymppisen oloissa. Huvitti elenkin, ko joku sano, että on se tuo Harri reipas poika”. Monesta henkilöistä kyllä näkee heti krapasta, onko harrastuun liikuntaa vai ei.”

Harri yhtyy puheeseen mutta agetele sanansa tarkemmin. Hän kertoo lapsuuden kaveristaan, joita tapaa joskus Mikkelissä: “Jotkut ovat muuttuneet hyvin paljon, jotkut ovat muuttuneet hyvin vähän.”

Ei voi sanoa, että Harri laiturilla istuessaan esitteli itseään, mutta hän piloittelekaan pyyhkeen suojissa.

“Reilut 20 vuotta sitten pilkkupailuun oli 69 kiloa, nyt se on 73–74. Kaikkii kilot on tulleet yläkroppaan”, hän selittää asiallisesti.

Varmuuden vuoksi: kiloista puhuminen tarkoittaa tässä yhteydessä lihaksia.

Kirvesniemi ryhtyi yli 17-vuotiaana keräämään voimia yläkroppaan. Jalat olivat ennestään vahvat.

“Uskaltaisn sanoa, että 80-luvun alussa harva suomaalainen miehihiipäri jät tekni niin säännöllisesti yläkroppaan eteen töitä kuin minä.”

Kuin ohimennen hän kuvalee selkäänsä: “Lihakset alkavat olla siinä kunossa, ettei juuri selkäranganka arviise.”

Huippu-urheilijana Kirvesniemi vahtii piaoan tarkemmin kuin ikäänsä: minuetit; aamulla vessässä käydessä tulee aika nousuksi puntarille. Ei hän siiti raeguistolla eli. “Talvella ei voi syödä niin paljon kuin haluaisi, mutta syyksyllä saa. Ja kesällä kun grillataan, syön ahkym.”

Saunan päätteekään ei tarvitse tyytyä viinimarjajuhun. “Saunakalvi!” Se hän on suraustaan terveellistä... Ja saunassa tulee käytyä usein!”

Kerrotaan, että Kirvesniemi osajo-pa ryyppät, kun sille päälle sattuu.

Juua, kesä 1968. Suur-Savon pirtinmarustauskailu, 60 metrin pituus, 10 vuotta. Lähtövälivälille asettu kaaksi erinäköis-tä poika: toinen on tumma hu-joppi Sulkavan Urheilijoista, toinen vaalea pätki Porraslän Urheilijojista Mikkelissä.

Hujoppi voittoa, pätiki on kolmas. Pituushypyssä pätiki venyy ykköseksi.

“Harri oli jo silloin hyvin harjoitellun näköinen, kaitaksovoinen ja siinäkin oloinen”, kertoo hujoppi, takavuosien mestarimmielari **Ari Paunonen**.

Kirvesniemi ja Paunonen kulkuivat siitä lähtien yhtä jalkaa yleisurheiluja hiihtokisoissa, kunnes hujoppi valitsi juoksuun ja pätiki hiihdon.

Aluksi – lokakuusta 1971, Kirvesniemi tarkoittaa – valmennuksesta vastasi ekonomi ja entinen pikaajuuskisa **Jorma Hanninen**. Hän – Jorkku, Kirvesniemi tarkoittaa – oli valmentaja tulonkin miehe, nuorta lahjakkuutta ei vedetty heti hapolle.

Lähes parkimmentä vuotta Kirvesniemi on kuitenkin ollut itsensä valmentaja. “Huonoinmin minä totelelteen itseäni kuin Jorkku”, hän kuvalee valmennettavaansa samalla kun palaa uimarusilluta taloon.

Ari Paunonen listaa kolme syytä, joiden takia Harri Kirvesniemi on pyssynyt niin pitkään hiihdon huipulla:

“Harri on hirtittävin inmostunut urheilusta. Toiseksi hän on systemaattinen ja harkitseva, positiivisella tavalla laaskelmoiva. Lisäksi hän on menestynyt sen verran hyvin, että on saanut hiihtämiseen taloudellista tukea.”

Tosin viime keväänä valtion urheilija-apuraha näki Kirvesniemeltä syyskuun. Se maseni hiihtäjän hetkeksi.

Harri ja Kirvesniemi kiinnostavat ihmisiä arvan kuin **Kyllikki** ja **Johannes**. Vargeje, kun mestarihihtäjä ja linja-autolastillinen hiihtourheiluun ystävistä osuvat yhtä aikaa esimerkiksi Hartikaisen Teboillille.

Marja-Liisa osallistuu keskusteluun portaalilla: “Kuuroks ne monta kertaa luulee, sarjatyönä nykyään toista.” Hän tunnustaa joskus maksavansa bensan kortilla vanhiksi, ettei tarvitse mennä sisään jalkaanen nimkirjoituksia.

“Niin, siinä 12 vuotta, kun Kari lopetti”, Kirvesniemi naurahaa ja istuu kiihkkutoliin.

Metvursteilevät ja tiikerikkau odottavat luonon pöydällä. Eli-san tuoreet rippikuvat on asettelu nojalleen maljakko vasten. Marja-Liisa ottaa yhden kuvan käteensä: “Kaikki sanno, että miun näköne. Valitettavasti.”

Anitakin vietti juri juhlia, syntymäpäivä. Iskän ostama kiikari on esillä lahjapöydässä.

Marja-Liisa kaataa kahvia, mutta jää itse istumaan yläkertaan nousuville portaille; nyt on Harri vuoron olla keskipesteinä.

Vaikka julkisuutta on kyllä piisanut molemmille, etenkin siitä lähtien, kun Harri Kirvesniemi ja Marja-Liisa Hämaläinen olkavut viihtyi yhdessä 1970-luvun lopulla.

Suomen kansa ja tiedotusvälineet ryhtyivät kättämään häitä heti, kun Marja-Liisa oli tuonut vuonna 1984 Sarajevon olympialaisista kolme kultatunnetta.

Tärkeille päiville ei meinanuttu löytyä tilaa kahden hiihtäjän kalenterista. Oli testilieri Vuokattissa ja lumelieri Norjassa, oli tutustuttava jo Seefeldin latuopuhin.

Lauantaina 18. elokuuta 1984 juhlapäivä lopulta valkeni.

Marja-Liisa asteli Simpeleen kirkkoon valkoisessa, kirjallisuissa tyllipuuissa; kukkaimpissa oli valkoisia ruisuja ja ruiskaunokkeja. Harilla oli vaaleanharmaa puku. Toivo Kuulan hämmänsi soi.

Kutsukortit oli lähetetty 250:lle, mutta vieraita taiti olla liki 1 000. *Ilta-Sanom* kertoi, että Harin pikku-serkku, kotilousopeettaja **Terttu Kirvesniemi** oli leiponut väliasteen juhlassa lisää pidettyyn tilaisuuteen 300 maan hääkukun, 30 kuivaa kakkua ja 3 000 pikkuleipää.

Hiihdon silloinen päävalmentaja **Immo Kuusa** paljasti häissä, että “katseesta se kaikki alkoi, ja se oli Marja-Liisa, joka ensin katsoi harria silmä silmällä.”

“Kaiken kaikkiaan hyvä valinta”, Marja-Liisa naputtaa kuusitoista vuotta häiden jälkeen.

Harri ja Kirvesniemi kiinnostavat ihmisiä arvan kuin **Kyllikki** ja **Johannes**. Vargeje, kun mestarihihtäjä ja linja-autolastillinen hiihtourheiluun ystävistä osuvat yhtä aikaa esimerkiksi Hartikaisen Teboillille.

Marja-Liisa osallistuu keskusteluun portaalilla: “Kuuroks ne monta kertaa luulee, sarjatyönä nykyään toista.” Hän tunnustaa joskus maksavansa bensan kortilla vanhiksi, ettei tarvitse mennä sisään jalkaanen nimkirjoituksia.

“Mutta onhan sitä tottunut”, Harri topputeelle.

Julkisuus ja Kirvesniemi kohtasivat myös viime kesänä, kymmenen kilometriä Simpeleeltä Imtralle.

Linja-auto lähti ohittamaan kuorma-auton. Tuli kolari. Kuorma-auton kuljettajan kuulasta pulppusi verta, linja-autossa vallitsi sekasorto.

Linja-auton takana ajanut Kirvesniemen perhe juoksi esiastupaaluun kanssa hätiin.

Harri soitti ambulanssin ja poliisin ja ohjasi liikennettä. Oli täpärällä, ettei syntynyt lisää vahinkoa, kun oli ajaneet tummistivat huippuhihtäjiä.

Tarinan edetessä Marja-Liisa ei malta olla siirtymättä portaalta kahvipöytäntä kertomaan loukkautuneiden mummusta:

“Penkalla oli hirmu määrä mutta

mummujen laukkuja. Vihoviemen löytyi oikea ja mie anoin nitron. Mummu katto minnu ja sano “Hyvä jumatla, ihan ko enkelki osi minnu auttant!”

Kyllä kai sillä häätäny, kun luulee olevansa taivaan portilla mutta näkeekseen edessään olympiavoittajan.

Kirvesniemen painotavatt, että ei evittä suinkaan olleet onnettomuuspaikan sankareita, kunhan tekivät voitavansa.

Julkisuuden kiemuroista oli kyse silloinkin – sen ainoa kerran – kun Harri Kirvesniemi suuttui toissaan. Se tapahtui 18. joulukuuta 1985. Eilisa oli juuri syntynyt. Harri oli tullut sairaalasta, käynyt hiihtämässä ja pessulla.

Pihaan pyyhkäisi lehtimies. “Meinas väkisin tulla sisälle. Olin ovelle vähissä kampeissa ja sanoin, että tänne ei tule kukaan. Uhkasin soittaa poliisii.”

Lehtimies peräntyi. Iskä Kirvesniemi on kuin hiihtäjä Harri Kirvesniemi, huolehtivaan ja perusteellinen. “Hirmu perusteellinen”, Marja-Liisa korostaa. “Ei sano nohäköse.”

Pieniä työtöinä Elisa ja Anita ikävöivät leireilyä iskä. Elisalle tuli nokkoskohtia ja löhlöilmotuksesta.

Nooh... perusteellisuudessa on puoleensa. Kirvesniemen suvassa tiedetään, että Harilla on harkinta aina kesken.

Teini-ikään tultuaan Elisakin on tullut kriittisemmäksi: “Kun pyytää pientä selitystä, se selittää pätiksi”, hän arvioi iskää varovaisesti.

Työt tekevät saunalla lähtöä Simpeleen kentälle yleisurheiluharjoituksiin. Matkaa on muutama kilometri. Iskä on lupautunut kytymieheksi ja seisoa saunan terassilla odottamaksi. Hän puntaroi Elisän mahdollisuutta tulevissa SM-kisoissa:

“Hirmu monessa lajissa, jos hyvin menee, sijat 5–8 ovat mahdollisia... jos ennakkosuositit... mutta mahdollista on myös... se on sinänsä hyvin, kun vertaa...”

Marja-Liisakin on lähössä. Joutsensa hän viikkoa tuoleilla lojuvia pyyhekeitä, lakaisee terassia ja puhuu: “Ovatko juomapullot mukana... ja Calgaryssä mie olen kyllä huono. Voi ettei mie oliin huono.”

Autoliin Kirvesniemi pakkautuu auton ja matkaa kentälle.

Katsotaan Elisalle oikeaa lähtöasentoa aituuskousta. Iskä päättää näyttää, kuinka aituja juostaan.

“Eli, eli!” Elisa kauhustaa. “Varo!” Marja-Liisa huutaa, mutta mies on jo vauhdissa.

“Menihäs se”, iskä tokaisee. Anita seisoo pituushypyypään päällä.

“Oitokos merkin?” iskä huutaa. Anita myöntää.

“Mikä sulla on siellä merkinä?” iskä kysyy. “Sylki!”

“Voi hyvä lapsi!” Nyt iskä kuulosta aavistuksen liikutanteen opiskelijatta, joka ei suin surmin halua liikutanteen ohjaksi.

“Huippu-urheilijalle on aivan liian stressavaa huomata, että joku ei tee toissaan”, hän perustelee.

Alun perin Kirvesniemi ei opiskelut liikuntatiedettä vaan matematiikkaa. Sitä ennen hän oli kirjoittanut neljä laudaturia.

“Matikka pääsi lukemaan suoraan papereilla”, hän kuittaa väärän valinnan.

Kentällä Marja-Liisa on äkämyt parit tuolla poikaa ääntä ja juoksee ylesemään, ovatko juomapullot mukana.

Kello käy itkua, ja Harri Kirvesniemi on holkännurheilukentällä autotaloissa vaimoharjoituksessa.

“Enimmäkseen täällä on hiihtoon suunniteltuja vetolaitteita”, hän esittelee ja rhytty tempomaan itse suunnittelemaansa vehjetä, jolla vahvistetaan tasatyötöitä.

On autotalissa paljon muutakin: muun muassa autonrenkaita, liukureita, punsujoja-ainetta, monoja ja kaatonrajassa telineillä kymmeniä sukkiparja.

Viereseistä sukienlaittohuoneesta löytyy lisää menolepää. Oikeasta parin kohdalle on kirjoitettu majakasta käytötarkoitukset: *HK, kilpa / v, kilpa MLK / v*. Hyllillä on vierin viereissä laattoita ja niiden kyljissä merkintöitä: *siklejä, urarutoja, Rexejä, voide-räppöjä, pohjalla iloa muoveja*. Ikku-napokkaan on teipattu *lasten käsipalot ja lasten käsialustor*: lämpötilat, lämpövaht, päällyspäilyä ja ohjeita (lämpimän vahan siklaus lähes kokonaan, ▶

”Mikä sulla on siellä merkinä?” iskä kysyy Anitalta, joka ottaa vauhtia pituushypyypään.

”Sylki!”

”Kaiken kaikkiaan hyvä valinta”, Marja-Liisa Kirvesniemi toteaa kuusitoista vuotta häiden jälkeen.

kylmänä tarkasti + hyvä harjaus).

Kirvesniemi on ehtinyt vatsahäiriötilanteeseen ja selittää samalla, miksi hän ei nosta puunteja: "Joka kilo, jonka yrität viedä miele, on liikaa." Sarjan päätettyään hän täsmenää, että happi ei liiku lihaksissa, jos on paljon massa.

Kun ihminen on harjoitellut 30 vuotta, hän oletettavasti tykkää hommasta.

"En oikein pysty pitämään yhtäkäin viikkoa, etten harjoittelisi", Kirvesniemi myöntää. "Kroppa muuttuu letvottomaksi, ja käyn vaikka puoli tuntia juoksemassa."

Nyt harjoittelussa on menossa vaihe, jolloin ruuvia pikkuihalla kiristetään. Syyksun puolivaiheen jälkeen elämä on taas yhtä leiriä.

Pihatyötään käyvät harjoituksesta, kun ne oikein suunnitella – ja Harri Kirvesniemiän suunnitella.

"Kun mäitä hienokaa, mäitä välillä toiselta ja välillä toiselta puolelta, etä tule rästasta taaspuolelta. Ja teen aika urakatuhdilla."

Kirvesniemi on vanhessaan huo-

mannut, että palautuminen kovasta rästuksesta ja nopeusominaisuuksien löytäminen tapahtuvat hitaammin kuin nuorena. Toisaalta "perusteellisyysasoiden kuntoon saaminen on helpompaa". Ja toisaalta: "Yhdeksä saano, ovatko nämä iän tuomia asioita, vai onko enemmän vaikutusta siitä, että harjoitusvuosia on niin paljon."

Ila-urinko lankeaa Kirvesniemen hiraltoille. Marja-Liisa kävelee paljain jaloin nurmikolla ja kerää käppyjä. Hänellä on myös tapana tuikata turhanpäiväiset roskakast tullen. Mummosella sitten soittellaan, että mikä palaa.

"Meillä on talossa pyromaan", verratn kateella istuva Harri virnuilee ja osoittaa Marja-Liisaa.

Edessä on idylli. Tuntuu tarpeettomalta ryhtyä kysymään, kuinka kauan hiihtäjät aikoo vielä jatkaa ja milloin hän tekee päätöksensä ja mitä hän sillon aikoo tehdä.

Annetan Harri Kirvesniemen tehä parhaansa ja katsotaan, miten pitkälle se riittää. ■

Kuusi kierrosta maapallon ympäri

HARRI KIRVESNIEMI on 13-vuotiaasta lähtien taittanut harjoituksissa ja kilpailuissa yhteensä 240 555 kilometriä.

Laskemalla kilometrit Kirvesniemen harjoituspäiväkojista ja tietokoneen muistista saadaan selville, että kuusi kierrosta maanlaan ympäri melkein nään hän on tehnyt hiihtämällä. Rullahiihtoa ja juoksua on kumppaiki kertynyt noin kierrosen verran.

Harri Kirvesniemi on osallistunut kokeiksi olympialaisista ja kahdeksan kertaa MM-hiihtoihin. Niissä hän on voittanut kuusi olympia- ja kahdeksan MM-mitalia, joista kirjään on 15 kmn maailmanennustus Lahdessa 1989.

Maailmanpucissa Kirvesniemi saa-

vutti ensimmäisen voittonsa 1982 ja toistatseksi viimeisen viiden talvena. Yleisen sarjan Suomen mestaruksella hänellä on neljältä eri vuosikymmeneltä yhteensä 20.

Juokseminen vuoden ajan Kirvesniemellä on aina kilpailukauden lopulla uudeksi uran jatkosuunnitelma.

Toistuvasti hän on perustellut jatkamisensa tyhjentävästi: siinä ei ole tekemistä yhtään hyvää syytä lojotella. Eikä ei ole oikeastaan ajankohtaista ihmetellä, kaunko Kirvesniemi vielä aikoo jatkaa kaikin puolin aineellasta hiihtourasta.

Oleellinen kysymys kuuluu nyt: miten Kirvesniemi on pystynyt säilyttämään tasoa ja pysymään maailman hullulla juo 20 vuoden ajan?

Harri Kirvesniemen mielestä siihen on kaksi perusyyttä.

"Minulla ei ole koskaan ollut sellaisia loukkautumisia, rästasvammoja eikä muuta syytä, joka olisi estänyt pahemmin harjoittelua. Ehkä olen ollut onnekas. Tämä on saattanut johtua myös luonnonlahjoista ja onnasta hiihtämisestä", Kirvesniemi pohtii.

"Toinen asia on se, että motivaatio on säilynyt niin hyvänä koko ajan. Ei ole tullut kyllyästä."

Yllättäen Kirvesniemi paljastaa, että uran loppuminen oli lähimpänä 26-vuotiaana, Sarajevo olympialaiskojen jälkeen.

"Silloin oli kaikkein vaikeinta ruveta aloittamaan harjoittelua uudestaan. Tosiuravasti hän on perustellut jatkamisensa tyhjentävästi: siinä ei ole tekemistä yhtään hyvää syytä lojotella. Eikä ei ole oikeastaan ajankohtaista ihmetellä, kaunko Kirvesniemi vielä aikoo jatkaa kaikin puolin aineellasta hiihtourasta."

Oleellinen kysymys kuuluu nyt: miten Kirvesniemi on pystynyt säilyttämään tasoa ja pysymään maailman hullulla juo 20 vuoden ajan?

Harri Kirvesniemen mielestä siihen on kaksi perusyyttä.

"Minulla ei ole koskaan ollut sellaisia loukkautumisia, rästasvammoja eikä muuta syytä, joka olisi estänyt pahemmin harjoittelua. Ehkä olen ollut onnekas. Tämä on saattanut johtua myös luonnonlahjoista ja onnasta hiihtämisestä", Kirvesniemi pohtii.

Kirvesniemi sanoo, ettei ole missään vaiheessa tuntenut itseään vanhaksi.

"Kirjoittoa on saanut lukea, että tässä vaiheissa pitäisi ruveta tuloksien heikkenemään. Mutta en ole sitä itse koskaan kokenut. Olen ollut tyytyväinen siihen, mikä on tullut. Varmasti liiki kymmenen vuotta tuossa välillä odotin, milloin tulee heilahdus alaspäin. Nyt viime vuosina sitä ei ole jaksanut enää odottaa."

Kirvesniemi on ollut amathtihiihtäjä 14 vuotia. Onko se tuntunut työllä?

"Kyllä se aina välillä tuntuu työllä sillä tavalla, että itsellä on ehkä samantyyppinen sitoutuminen kuin on normalissa työssä käyväällä ihmisellä. Kun on sellaisia päiviä, että homma ei oikein kunnolla maitaisi, niin siitä huomallata tulee perustettua itsensä harjoittelemaan."

"Negatiiviset työ-sanaan liittyvät tunteet ovat olleet hyvin lyhytaikaisia. Jos se on tuntunut työllä, niin se on tuntunut työllä, jota on saanut tehdä."

Kun Kirvesniemen menestyksen ja jaksamisen salaisuutta kysytään hänen lähimpiiltään, esiin pulpahtaa yhteinen nimittäjä: sammumaton innokkuus.

"Negatiiviset työ-sanaan liittyvät tunteet ovat olleet hyvin lyhytaikaisia. Jos se on tuntunut työllä, niin se on tuntunut työllä, jota on saanut tehdä."

"Harri on niin äärettömän innokas. Hän on kuin pikkupoika silloin, kun puhutaan urheilusta", sanoo Antti Leppävuori, hiihdon entinen päälmentaja ja nykyinen laajohtaja, joka on tuntenut Kirvesniemen juniorivuosiosta lähtien.

Leirien ja kilpailumatkojen hämmäkö harjoitella Jarli Isomästä mainitse hämmäkö valtavan innokkuuden.

"Se on kaikkein tärkeintä hiihtämisen ja harjoittelun kannalta. Se into on pitänyt Harri nuorenaakin. Hän varttuu itse tuntee olevansa sellainen parikymppinen. Harilla into harjoittelua ei katoa. Sen näkee, että hän oikein nauttii harjoittelusta", Isomästä sanoo.

Nykyinen päälmentaja Kari-Pekka Kyrö puolestaan muistuttaa, että Kirvesniemi on pystynyt vastaamaan vanhempiensa haasteisiin.

"Enko ole tainnut kiikä tavata noin positiivisella tavalla fanattista urheilulihmista", Kyrö sanoo.

Isomäsen mielestä Kirvesniemi on poikkeuksellinen ihminen.

"Sille ei oikein löydä sellaista salistusta. Omalta kohdalta vain sanoa suoraan, että en varmasti pysty kym-

menen vuoden päästä olemaan tuollainen. Eikä minä muakaan pysty."

Kirvesniemi itse pohtii syyt innokkuuden säilymiseen omalla tyylillä: "Olen hyvin kiinnostunut tutkimaan itseäni ja katsomaan, miten kukin asia vaikuttaa. Huomattavan paljon edelleen näutin siitä, että jolla pystyn parantamaan asioita. Niitä mielin jontekin ihminen luonastasi ja jatkuvasti harjoitellen aikana."

Kirvesniemi ei pidä harjoituskiaan suinkaan puurtamisena.

"Niin uskomattomalla kuin saatat- taa jopa kestävyisurheilussa harjoittelusta tulla, niin pitkäkin lenkkiä hiihtäessä melkein koko ajan ajatuksissa liikkui tekniset asiat. Se tulee ihan itsestään. Ei minun tarvitse pakottaa itseäni niillä asioita ajattelemaan, vaan se on oikeastaan minun ajattelunietti harjoituksen aikana."

Kirvesniemi ei pidä harjoituskiaan suinkaan puurtamisena.

"Niin uskomattomalla kuin saatat- taa jopa kestävyisurheilussa harjoittelusta tulla, niin pitkäkin lenkkiä hiihtäessä melkein koko ajan ajatuksissa liikkui tekniset asiat. Se tulee ihan itsestään. Ei minun tarvitse pakottaa itseäni niillä asioita ajattelemaan, vaan se on oikeastaan minun ajattelunietti harjoituksen aikana."

Kirvesniemi ei pidä harjoituskiaan suinkaan puurtamisena.

Kirvesniemi ei pidä harjoituskiaan suinkaan puurtamisena.

Jussi-Pekka Reponen

Jussi-Pekka Reponen on HSN urheilutoimittaja, joka seuraa mm. hiihtoa.

Harri Kirvesniemi (s. 10.5. 1958) on hiihtänyt ja juossut 13-vuotiaasta lähtien yhteensä 240 555 kilometriä.

Hiihtäjän kilometrit ja kommentit

	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000		
14 000 km																															
13 000																															
12 000																															
11 000																															
10 000																															
9 000																															
8 000																															
7 000																															
6 000																															
5 000																															
4 000																															
3 000																															
2 000																															
1 000																															
KAUDEN PARAS SAATUUS:	1971-72: Hopesompa Alvas 5 km	1972-73: Hopesompa Mäkelä 5 km 20s	1973-74: Hopesompa Mäkelä 5 km 20s	1974-75: Hopesompa Mäkelä 5 km 20s	1975-76: 18-v. SM-kiisat Lopus 10 km 4s	1976-77: 20-v. SM-kiisat Valkeakoski 15 km 12s	1977-78: Nuorten EM-kiisat Meru Iiväla 20-v 15 km 5s	1978-79: SM-hiihdot Kokkola 30 km kultaa	1979-80: Olympiakisat Lake Placid USA 15 km 8s	1980-81: Maailmanpuc Castrolto Italia 30 km ensimmäinen	1981-82: MM-kiisat Oslo 15 km pronssi	1982-83: Maailmanpuc Anchorage USA 15 km 8s	1983-84: Olympiakisat Sarajevo Jugoslavia 30 km (p) toinen	1984-85: MM-kiisat Sarjevo Italia 30 km pronssi	1985-86: Maailmanpuc Rovaniemi 50 km toinen	1987-88: Olympiakisat Calgary 15 km (p) 8s	1988-89: MM-kiisat Lake Placid USA 15 km toinen	1989-90: Maailmanpuc Falun Ruotsi 30 km (p) 5s	1990-91: MM-kiisat Val de Fiemme Italia 30 km (p) 5s	1991-92: Olympiakisat Albertville 30 km (p) 5s	1992-93: MM-kiisat Lillehammer Norja 30 km (p) 5s	1993-94: Maailmanpuc Falun 30 km (p) 5s	1994-95: MM-kiisat Thunder Bay Norja 50 km (p) 5s	1995-96: Maailmanpuc Davos Sveitsi 10 km (p) 4s	1996-97: MM-kiisat Tirodheim Norja 30 km (p) 6s	1997-98: Olympiakisat Nagano Japani 30 km (p) 6s	1998-99: MM-kiisat Ramsau Italia 15 km (p) 11s	1999-2000: Maailmanpuc Oslo Norja 50 km (p) ensimmäinen			
HARRI KIRVESNIEMIEN KOMMENTIT:	+ Hyvä kehitys kesällä ja talvella	+ Harjoitus-kuusi kuukauden kesäradalla	+ Selvä läjän eristämisen Hopesompa	+ Tasaista kehitystä	+ Loistokausi kauden puolella	+ Hyvä kausi tammikuun puoliväliin asti	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi	+ Tasaista kehitystä	+ Ennenmäinen kausi
hiiteä																															
hiiteä rullasuksilla																															
juokseva																															